

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

Nr. 21.932 van 23 januari 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Keniaanse nationaliteit te zijn, op 13 november 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 oktober 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 december 1980 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. STEVENS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Keniaans staatsburger te zijn van Luo origine en afkomstig van Nairobi. U bent de weduwe van (N. K.) en hebt zeven kinderen.

Op 31 mei 2007 vernam u van uw echtgenoot dat de Mungiki van plan was de volgende dag mensen van Luo origine te vermoorden in de wijk waar jullie woonden, meer bepaald Mathare. Uw echtgenoot kwam aan deze informatie omdat hij zelf van Kikuyu origine is en lid was van de Mungiki sekte. De volgende ochtend stapte u met deze informatie naar een leider van de Luo, genaamd (O.). Hij gaf dit aan bij de politie die die avond massaal patrouilleerde. Het kwam tot een gewapend gevecht tussen de Mungiki en de politie waarbij 2 politieagenten en 22 Mungiki leden om het leven kwamen. Er werden ook arrestaties verricht. De volgende avond vielen een aantal Mungiki leden bij u binnen op zoek naar u. Uw echtgenoot weigerde te zeggen waar u was en werd geslagen. Toen u zag dat het ernstig was vluchtte u langs het raam van de keuken naar het politiekantoor in de buurt. De politie ging naar uw huis en stelde vast dat uw echtgenoot vermoord was en dat uw jongste dochter, (D.), verkracht was. Uw andere kinderen waren

die avond op internaat. U keerde niet terug naar huis en verbleef die nacht op het politiekantoor. De volgende dag werd u in het geheim naar een weeshuis gebracht bij een zekere (A.). U vernam er later van uw buurvrouw dat de Mungiki terugkeerde naar uw huis en de woning en jullie shop in de as legde nadat ze uw fotoalbums hadden meegenomen. U bleef ondergedoken in het weeshuis tot aan uw vertrek in augustus 2007. U werd er voorgesteld aan een blanke man die u naar België bracht. Jullie vertrokken op 8 augustus en kwamen op 9 augustus 2007 aan in België waar u de volgende dag asiel vroeg.

In de loop van 2008 vernam u dat u nog steeds gezocht wordt door de Mungiki sekte. Op 25 mei 2008 werden met name twee gewapende mannen, waarschijnlijk leden van de Mungiki sekte, gesignaleerd in de buurt van de kerk die u in Kenia bezocht. Ze hadden een foto van u bij en waren naar u op zoek met de bedoeling u te vermoorden.

Uw asielaanvraag werd op 14 november 2007 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. U diende tegen deze beslissing op 3 december 2007 een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Als gevolg van de in Kenia heersende veiligheidssituatie na de presidentsverkiezingen van 27 december 2007 besloot het CGVS evenwel tot de intrekking van voormelde beslissing van 14 november 2007, waarna u voor een bijkomend gehoor werd opgeroepen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève of een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Vooreerst verklaarde u dat de Mungiki sekte van plan was op 1 juni 2007 mensen van Luo origine in Mathare te vermoorden. De politiediensten waren op die dag massaal aanwezig en het kwam tot een gewapend treffen waarbij 22 Mungiki leden om het leven kwamen. Er zouden hierbij ook 2 politieagenten gedood zijn, hoewel u in de vragenlijst melding maakte van 3 agenten (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 14 en vragenlijst CGVS dd. 14/08/2007, p. 3). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt echter dat deze gebeurtenis niet op 1 juni 2007 maar op 5 juni 2007 plaatsvond (zie landeninformatie). Er werd immers geen enkele bron teruggevonden of door u neergelegd die de door u beschreven feiten op 1 juni 2007 situeert, terwijl meerdere onafhankelijke en betrouwbare bronnen uitvoerig berichten over de moord op 22 Mungiki leden in Mathare op 5 juni 2007 na de moord op 2 - één bron spreekt van 3 - politieagenten door de Mungiki sekte (zie landeninformatie). De gelijkenis tussen de door u aangehaalde feiten en de in deze bronnen beschreven feiten is bijzonder treffend hoewel er dient op gewezen te worden dat volgens de geciteerde bronnen de moord op de 22 Mungiki leden een wraakactie was voor de moord op 2 (of 3) politieagenten de voorgaande dag en niet een poging om de Luo gemeenschap te beschermen. Zo het toch een andere gebeurtenis zou betreffen en er op 1 juni 2007 daadwerkelijk iets gelijkaardigs plaatsvond, zou gelet op de uitvoerige verslaggeving omtrent de gebeurtenissen van 5 juni 2007 hierover ongetwijfeld ook een bron teruggevonden zijn, wat in casu niet het geval is. Geconfronteerd met deze informatie bleef u er tijdens het eerste gehoor bij dat de door u beschreven feiten wel degelijk plaatsvonden op 1 juni 2007 (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 24-25). Dit is des te opmerkelijker daar op 1 juni Madaraka Day wordt gevierd in Kenia, waarvan u zelf bevestigde dat het een nationale feestdag is (zie landeninformatie; gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 13). Het is dan ook weinig aannemelijk dat u zich zomaar van dag zou vergist hebben.

Tijdens het tweede gehoor op het CGVS legde u dan weer een overlijdensakte neer van uw echtgenoot, waaruit blijkt dat hij op 5 juni 2007 overleed. U gaf toe dat u zich tijdens het eerste gehoor had vergist betreffende de data omdat u toen in de war was. U had immers veel bloed verloren en diende gehospitaliseerd te worden (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 6-7). Hierbij dienen evenwel een aantal opmerkingen te worden gemaakt. Vooreerst blijkt uit de door u neergelegde medische attesten dat u pas op 5 oktober 2007 poliklinisch onderzocht werd en vervolgens van 8 tot en met 10 oktober

2007 opgenomen werd, terwijl het eerste gehoor op het CGVS op 10 september 2007 plaatsvond. U bevestigde ook dat u pas een maand na het gehoor bloed toegediend kreeg (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 7). Bovendien blijkt nergens uit deze documenten dat u een maand eerder niet in staat zou geweest zijn een coherent en geloofwaardig asielrelaas te brengen, zodat zij geen verschoning kunnen vormen voor het feit dat u de door u aangehaalde gebeurtenissen verkeerdelijk op de nationale feestdag situeerde. Voorts dient vastgesteld te worden dat uw echtgenoot volgens de door u neergelegde overlijdensakte op 5 juni 2007 zou overleden zijn, hetgeen u tijdens het tweede gehoor op het CGVS ook bevestigde (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 6 en 10). Volgens uw asielrelaas werd uw echtgenoot echter pas vermoord de dag na het eerder reeds beschreven gewapend treffen tussen de Mungiki en de politie (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 14). Daar deze gebeurtenis volgens de informatie waarover het CGVS beschikt op 5 juni 2007 plaatsvond, zou uw echtgenoot met andere woorden dan ook pas op 6 juni 2007 vermoord moeten zijn. De door u neergelegde overlijdensakte en uw verklaringen ter zake zijn derhalve nog steeds in strijd met de informatie waarover het CGVS beschikt. Voorts dient vastgesteld te worden dat de kwestieuze overlijdensakte als doodsoorzaak van uw echtgenoot "accident" vermeldt en derhalve niet toelaat enige gevolgtrekking te maken betreffende de precieze oorzaak en omstandigheden van zijn overlijden. Uit de kwestieuze akte blijkt overigens evenmin dat "(J. K. N.)" uw echtgenoot was. Hiermee geconfronteerd stelde u dat jullie enkel traditioneel gehuwd waren en legde u ter staving van uw beweerd huwelijk met (N.) universiteitsattesten neer van (K. D. N.), die jullie dochter zou zijn (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 10-12). Opnieuw dienen hierbij een aantal opmerkingen te worden gemaakt. Zo is uw bewering als zouden jullie enkel traditioneel gehuwd zijn, in strijd met de door u afgelegde verklaringen op de DVZ waar u liet optekenen dat jullie wettelijk gehuwd waren (gehoorverslag DVZ, nr. 15). Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dan te stellen dat dit waarschijnlijk een vergissing betreft (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 12), wat niet als een afdoende verklaring kan worden beschouwd voor de vastgestelde tegenstrijdigheid. Betreffende (de universiteitsattesten van) (K. D. N.) dient dan weer vastgesteld te worden dat u zowel tijdens het gehoor op de DVZ als tijdens het eerste gehoor op het CGVS verklaarde dat uw dochter (D.) 17 jaar oud was (gehoorverslag DVZ, nr. 16; gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 2), terwijl u tijdens het tweede gehoor op het CGVS verklaarde dat zij nu 26 jaar oud is (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 11). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid beperkte u er zich toe te bevestigen dat zij nu waarschijnlijk 26 jaar oud is (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 11). Bijgevolg kan men zich dan ook ernstige bedenkingen maken bij uw beweerd huwelijk met (J. K. N.).

Verder kan men zich ernstige vragen stellen bij het feit dat u ondanks de uitdrukkelijke waarschuwing van uw echtgenoot die nacht gewoon in Mathare bent gebleven (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 25). U ging de plannen van de Mungiki niet aangeven bij de politie maar bij een leider van de Luo, (O.), waarvan u de volledige naam opmerkelijk genoeg niet kent (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 13). U ging er van uit dat die het op zijn beurt aangaf bij de politie omdat er die nacht veel politie op straat was om de Luo te beschermen (idem). Toen u later geconfronteerd werd met het feit dat u in Mathare bleef die bewuste nacht terwijl u op de hoogte was van de plannen van de Mungiki sekte om Luo te vermoorden, antwoordde u dat u het aangaf bij (O.) en dat u zeker was dat hij het vervolgens meldde aan de politie omdat dit nu eenmaal het enige was wat hij kon doen. U wist bijgevolg dat de politie de zaak zou overnemen (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 25). Desalniettemin komt het zeer ongeloofwaardig over dat u, gelet op de bewuste informatie die u kreeg, alsnog in Mathare zou gebleven zijn die nacht.

Voorts beweert u op de hoogte te zijn gebracht van de intentie van de Mungiki sekte door uw echtgenoot die zelf lid was van de Mungiki. U legde echter vage verklaringen af betreffende het Mungiki lidmaatschap van uw echtgenoot. Zo was u aanvankelijk niet op de hoogte van het feit dat uw echtgenoot tot de Mungiki behoorde en kwam u er pas achter in 1997 toen jullie al zeven kinderen hadden samen. U ontdekte het nadat u een briefje van de Mungiki in zijn zak vond. Gevraagd naar de inhoud van het briefje kon u dit niet echt preciseren: het was handgeschreven en had betrekking op een vergadering

die ze hadden. Slechts na enig aandringen stelde u dat het kleine dingen betrof zoals de vooruitgang van de beweging en het innen van geld (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 8-9). Toen u uw echtgenoot confronteerde met uw ontdekking reageerde hij nogal stoïcijns door te zeggen dat hij als Kikuyu lid moest zijn van de Mungiki (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 10). Het is echter opmerkelijk dat hiermee de discussie afgesloten zou geweest zijn daar, volgens uw eigen verklaringen, in 1997 vele Luo vermoord werden door de Mungiki en dit ook algemeen geweten was. Gevraagd of u dan geen probleem had met uw echtgenoots lidmaatschap antwoordde u dat u het pas te weten kwam na de moorden, wat niet overtuigend is. U zei hem wel dat de Mungiki slecht was maar daar reageerde hij niet op. Naast het feit dat u van uw echtgenoot hield en er zeven kinderen mee had, troostte u zich blijkbaar ook met de gedachte dat de Mungiki alleen tijdens de verkiezingen werken (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 10-11). U wist verder niets te vertellen over het lidmaatschap van uw echtgenoot. Voorts kon u niet concreet aangeven hoe uw echtgenoot op de hoogte was van het voornemen van de Mungiki sekte om zo veel mogelijk Luo te vermoorden. U kon enkel vermelden dat hij het wist omdat hij lid was van de sekte. Gevraagd of hij dan deelnam aan vergaderingen moest u het antwoord zelfs schuldig blijven en verwees u naar het geheime karakter van de beweging (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 12). Verder werd u met het leven bedreigd door de Mungiki omdat ze wisten dat u hun plannen had doorverteld. U kan echter enkel speculeren over de manier waarop zij dit te weten kwamen: "Misschien had (O.) aan de politie gezegd dat hij zijn informatie van mij had. Het lijkt me dat de politie misschien de Mungiki ingelicht heeft" (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 15). Bovendien wist u niet of ook (O.) problemen kreeg achteraf (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 15). Voorts kan men zich ernstige vragen stellen bij uw verblijf in het weeshuis waar u gedurende twee maanden onderdook. Zo kon u niet zeggen hoeveel kinderen er verbleven en kon u buiten (A.) geen namen noemen van personen die er werkten. U stelde dat u niets wist over het weeshuis. Niemand zou er bovendien geweten hebben wie u was, het werd u ook niet gevraagd. Het is ook opmerkelijk dat u niet wist te zeggen of er dan geen vragen gesteld werden aan (A.) over uw aanwezigheid (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 22-23).

Wat betreft uw verklaringen als zouden 2 gewapende leden van de Mungiki sekte op 25 mei 2008 naar u op zoek zijn geweest in de buurt van de kerk die u in Kenia bezocht, met de bedoeling u te vermoorden, dienen volgende vaststellingen te worden gemaakt. Gevraagd of u wist wie zij waren, antwoordde u er van uit te gaan dat zij tot de Mungiki behoren omdat die u willen vermoorden naar aanleiding van de feiten die geleid hebben tot uw vertrek (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 3). Het betreft met andere woorden een loutere veronderstelling van uwentwege. Nochtans wordt in de aan u en uw nieuwe kerkgemeenschap gerichte brieven van bisschop Tobias Oluoch duidelijk vermeld dat deze mannen tot de Mungiki sekte behoren. Ter zake dient evenwel opgemerkt te worden dat de kwestieuze brieven een gesolliciteerd karakter hebben. Bovendien kan zoals reeds vermeld geen geloof gehecht worden aan uw vluchtmotief, zodat evenmin geloof kan gehecht worden aan de in deze brieven opgenomen beschrijving van de eerder door u aangehaalde feiten en het erin vermelde bezoek van de leden van de Mungiki sekte op 25 mei 2008 als gevolg van deze feiten. Tot slot legde u uiterst bedenkelijke verklaringen af betreffende de op deze brieven vermelde data. U stelde aanvankelijk dat de brief van 1 juli 2008 u werd verstuurd in de door u neergelegde omslag die evenwel afgestempeld is op 26 mei 2008 (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 4). Hiermee geconfronteerd bleek u zich vergist te hebben en antwoordde u dat de kwestieuze omslag de andere brief bevatte. Op deze brief staat evenwel de datum van 30 mei 2008, wat opnieuw in strijd is met de datum waarop de kwestieuze omslag afgestempeld werd. Hiermee geconfronteerd antwoordde u plots dat u zelf de data op deze brieven hebt aangebracht en dat het gaat om de datum waarop u deze brieven ontving. U wilde zich immers herinneren wanneer u ze precies ontving (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 5). Het is echter zeer bedenkelijk te noemen dat u deze opmerking niet eerder maakte, met name toen u er de eerste keer op gewezen werd dat de datum op de brief niet in overeenstemming is met de datum waarop de omslag afgestempeld werd. Bovendien kan men zich ernstige bedenkingen

maken bij de plaats waar u deze data zou aangebracht hebben, met name niet alleen rechts bovenaan, maar ook nog eens in de stempel van uw kerk. Hiermee geconfronteerd kwam u niet verder dan te stellen dat u zich echt wilde herinneren wanneer u deze brief ontving (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 5), wat bezwaarlijk als een overtuigende verklaring kan beschouwd worden voor het feit dat u de data twee maal aanbracht op dezelfde brief en dan nog in de stempel van uw kerk. Dergelijke vaststellingen zijn van aard de geloofwaardigheid van uw verklaringen ter zake verder te ondermijnen.

Ten slotte verklaarde u dat u bij de paspoortcontrole in Zaventem uw documenten niet zelf voorlegde maar dat dit door uw passeur werd gedaan (gehoorverslag CGVS dd. 10/09/2007, p. 6). Er dient te worden opgemerkt dat uw asielrelaas hieromtrent in tegenstrijd is met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Uit een antwoord van de Federale Politie, Dienst Grenscontrole van Zaventem aan het Commissariaat-generaal blijkt dat elke passagier die niet uit de EU afkomstig is, geacht wordt zijn paspoort persoonlijk te overhandigen, ook als hij in groep reist. Bovendien worden deze passagiers gevraagd naar het doel van hun reis en hun financiële middelen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw asielrelaas.

Wat de actuele veiligheidssituatie in uw land van herkomst betreft, dient volgende vaststelling te worden gemaakt.

Artikel 48/4 § 2 c van de wet van 15 december 1980 vermeldt dat een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, beschouwd wordt als 'ernstige schade' die aanleiding kan geven tot het toekennen van het statuut van subsidiaire bescherming, voor zover er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat die persoon een reëel risico zou lopen op dergelijke schade (artikel 48/4 § 1).

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde gezaghebbende bronnen en literatuur door CEDOCA, blijkt dat op ogenblik de situatie in Kenia niet van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Niettegenstaande het land werd getroffen door uitpattingen van geweld in januari en februari 2008, volgend op de verkiezingen van december 2007, bedaarden de gemoederen eind maart 2008 en vinden er niet langer aanhoudende gevechtshandelingen plaats. De tussenkomst van oud-secretaris-generaal van de VN, Kofi Annan, op 28 februari 2008, heeft geresulteerd in een akkoord tussen de twee hoofdrolspelers, president Mwai Kibaki en zijn opponent Raila Odinga. Op 16 april 2008 kwam een regering van nationale eenheid tot stand waarbij Mr. Odinga werd benoemd tot eerste minister. Op dit moment is er bijgevolg geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang in Kenia, zodat burgers er niet langer een risico lopen om slachtoffer te worden van willekeurig geweld in het kader van een dergelijk conflict.

Gevraagd of u nog iets wenste toe te voegen aan uw asielrelaas in het licht van de spanningen na de verkiezingen van december 2007, antwoordde u dat u nog steeds gezocht wordt door de Mungiki (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 7), waar gelet op voorgaande vaststellingen echter geen geloof aan kan worden gehecht. U stelde verder dat u als Luo niet terug kan naar de familie van uw echtgenoot omdat zij Kikuyu zijn, en dat u als voormalige echtgenote van een Kikuyu evenmin terug kan naar Luo gebied (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 7-8). Gelet op de manifeste bedrieglijkheid van uw asielrelaas en de bedenkingen die gemaakt kunnen worden bij uw beweerd huwelijk met (J. K. N.) en diens beweerd lidmaatschap van de Mungiki sekte, kan echter in ernstige mate getwijfeld worden aan uw beweerd huwelijk met een Kikuyu. Bovendien brengt u geen enkel concreet element aan waaruit zou blijken dat u omwille van uw vermeend huwelijk met een Kikuyu niet terug zou kunnen naar zogenaamd Luo gebied. U bleek alleszins niemand te kennen die in dezelfde situatie verkeert als u en kwam niet verder dan in algemene termen te stellen dat het moeilijk is

om een nieuw leven te beginnen waar je niemand kent (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 9-10).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststelling maakt u dan ook geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De overige door u neergelegde documenten zijn niet van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen. Het door u neergelegde rijbewijs bevat enkel identiteitsgegevens die in casu niet onmiddellijk in twijfel worden getrokken, terwijl de foto waarop (A.) en uw passeur te zien zouden zijn, net als de foto waarop u met de vrouw van (O. O.) zou te zien zijn, op zich geenszins een bewijs kunnen vormen van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Voorts maakt u niet aannemelijk en kan onmogelijk nagegaan worden of de door u neergelegde kopie van uw foto afkomstig is uit de portefeuille van een lid van de Mungiki sekte (gehoorverslag CGVS dd. 08/09/2008, p. 3). U legt de kwestieuze portefeuille alleszins niet neer. Het door u neergelegde artikel uit het Belang van Limburg dd. 29 januari 2008 (“Kenia etnisch kruisvat”) is dan weer gedateerd in het licht van de informatie waarover de Commissaris-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd gevoegd. Het betreft bovendien een algemeen artikel waarin u niet vermeld wordt, zodat het evenmin een bewijs vormt van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Voorts vormen de door u neergelegde medische attesten evenmin een bewijs van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten daar zij geen uitsluitend geven over de oorzaak en de omstandigheden waarin de erin beschreven medische problemen opgelopen werden. Tot slot zijn uw doopakte en het document van de Kerk der Zevendedag Adventisten waaruit blijkt dat voor u gebeden wordt in België, geenszins van aard voorgaande vaststellingen te wijzigen en kunnen zij onmogelijk een bewijs vormen van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verweerder benadrukt dat het verzoekschrift geen uiteenzetting bevat van voldoende duidelijke middelen die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Dit wordt nochtans op straffe van nietigheid vereist in artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de voormelde wet van 15 december 1980. Verweerder wijst erop dat het de uitdrukkelijke wil is van de wetgever dat de procedure die geldt voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State en dat meer bepaald voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren wordt teruggegrepen naar die van de Raad van State. Bovendien wordt expliciet bepaald dat de vormvoorwaarden van artikel 39/69 van de Vreemdelingenwet identiek zijn aan die welke bepaald zijn in artikel 20, tweede lid van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende de bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (artikel 151 en 161, memorie van toelichting wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen).

Verweerder verwijst naar de rechtspraak van de Raad van State die stelt dat een middel bestaat uit de voldoende en duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel of rechtsbeginsel en van de wijze waarop, volgens de verzoekende partij, die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de beslissing wordt geschonden. Een middel waarbij de verwerende partij of de Raad van State slechts door het interpreteren van de bedoeling van de verzoekende partij kan uitmaken welke schending van welke rechtsregel is bedoeld en de verwerende partij of de Raad in feite zelf het middel interpreteren, is niet ontvankelijk (DE TAEYE, S., *Procedures voor de Raad van State*, Mechelen, Kluwer, 2003, nr. 114). Een

onoverzichtelijke opeenstapeling van feitelijke commentaar waarin geen verstaanbare en adequate uiteenzetting van een middel kan worden gevonden, brengt de onontvankelijkheid van het beroep met zich mee (RvS 27 september 2000, nr. 89.825).
De vordering is bijgevolg niet-ontvankelijk.

3. Op straffe van nietigheid vereist artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de voormelde wet van 15 december 1980 dat het verzoekschrift een uiteenzetting van de feiten en middelen dient te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392).

Het verzoekschrift bevat slechts een summier overzicht van de feiten, doch maakt geen melding van een geschonden rechtsregel of rechtsbeginsel, noch van de wijze waarop de rechtsregel of het rechtsbeginsel werd geschonden. Uit verzoeksters verklaringen “*dat wanneer men juiste informatie zou proberen in te winnen over de Mungiki Sekte*” en “*Dat cliënte dan ook vraagt dat bij de behandeling van haar beroep verder recherche werk zou ondernomen worden ter plaatse en zou nagegaan worden hoe de situatie is van de Mungiki ten overstaan van cliënte*” kan niet afgeleid worden welke rechtsregel of rechtsbeginsel werd geschonden door de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande dient besloten te worden dat het verzoekschrift niet voldoet aan voormeld artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° en derhalve onontvankelijk is.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 23 januari 2009 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE POOTER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DE POOTER.

W. MULS.